

porten peger også på visse fremtidige prioriteter.

2. DE DANSKE AKTØRER I INDSATSEN MOD TERRORISME

Den danske indsats mod terrorisme involverer en bred vifte af aktører:¹

- Justitsministeriet
- Politiets Efterretningstjeneste
- Forsvarets Efterretningstjeneste
- Forsvarsministeriet
- Center for Biosikring og -Beredskab
- Beredskabsstyrelsen
- Udenrigsministeriet
- Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling
- Finanstilsynet
- Integrationsministeriet
- Erhvervs- og Byggestyrelsen
- Center for Terroranalyse
- Statsadvokaten for Særlig Økonomisk
- Kriminalitet

3. UDVIKLINGSTRÆK I DEN INTERNATIONALE TERRORISME OG DET AKTUELLE TRUSSELSBILLEDE

Generelle udviklingstræk, herunder al-Qaida-strategi mod DK.

Den globale terrortrussel stammer hovedsageligt fra al-Qaida og andre militante sunniekstrémistiske netværk. Der findes militante sunniekstrémistiske netværk i store dele af verden og især i Mellemøsten, Afghanistan, Pakistan, Sydøstasien, Nordafrika, Østafrika og dele af Vestafrika. Også i Europa er der netværk af militante sunniekstrémister.

Den globale trussel fra militante sunniekstrémister er fortsat omfattende og vurderes ikke at ville blive væsentligt reduceret i løbet af de næste år, bl.a. fordi al-Qaidas topledelse fortsat vil være i stand til at engagere sig i angrebsplanlægning mod mål over næsten hele verden og også mod mål i Europa. Særligt i Algeriet, Afghanistan, Pakistan, Irak, Østafrika og Yemen er terrortruslen markant. Enkelte steder er terrortruslen dog i et vist omfang mindsket. Det drejer

sig især om Indonesien, Jordan, Saudi-Arabien, Syrien, Tunesien og Ægypten. Det skyldes i høj grad myndighedernes effektive terrorbekæmpelse.

Efter i perioden 2001-2005 at have været svækket af den internationale terrorbekæmpelse har al-Qaida igen vundet styrke. Den pakistanske del af det pakistansk-afghanske grænseområde fungerer som fristed for en lang række personer og grupperinger, som yder støtte til al-Qaidas aktiviteter regionalt og i nogle tilfælde også i fjernere dele af verden. Fristederne har stor betydning for al-Qaidas mulighed for dels at udvikle nye operationsmåder som f.eks. udvikling af nye sprængstoffer og anordninger til antændelse af hjemmelavede bomber, dels at videregive dem til folk fra andre dele af verden. Al-Qaida har i de seneste år forbedret sin kommunikations- og propagandastrategi, som ikke bare retter sig mod sunniekstrémistiske inderkredse, men også mod bredere muslimske kredse og mod den interne debat i de vestlige lande. Al-Qaida og ligesindede benytter i den sammenhæng internettet i meget stor udstrækning og på professionel vis.

Der er udsigt til, at militante sunniekstrémister fortsat vil have gode muligheder for at skaffe opbakning og for at rekruttere, bl.a. fordi mange muslimer føler, at deres tro og traditioner er under pres, og at Vestens politik f.eks. i den israelsk-palæstinensiske konflikt er uretfærdig. Opbakningen og rekrutteringsmulighederne bliver dog begrænset af, at langt de fleste muslimer tager afstand fra angreb mod civile, og at kun de mest ekstreme blandt terroristerne kan acceptere de mange drab på civile muslimer. Samarbejde og fusioner med andre militante sunniekstrémistiske grupper rundt omkring i verden har givet al-Qaida bedre muligheder for at ramme vestlige mål, især i Afghanistan, Algeriet, Irak, Pakistan og Yemen. Den somaliske gruppe al-Shabaab tilnærmer sig tydeligvis al-Qaida, og trusler mod vestlige mål er en del af den strategi.

Ud over stammeområderne i Pakistan vil der fortsat være en lang række steder i verden, hvor militante sunniekstrémister kan operere i en vis frihed, fordi regeringerne ikke har fuld kontrol over deres territorier. Det gælder på kort og mellemlangt sigt særligt visse områder i Mali og Somalia samt visse palæstinensiske flygtningelejre i Libanon. Det er formentlig kun ganske få militante sunniekstrémister fra Europa, der er vendt tilbage til deres hjemlande efter at have kæmpet i f.eks. Afghanistan, Irak eller Somalia. På perso-

¹ En oversigt over de enkelte aktørers ansvarsområde fremgår af bilag 1 s. 36. (ikke optrykt her).